

KONFERENCE GENERÁLNÍCH MINISTRŮ
PRVNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU A TOR

**Okružní list Konference generálních ministrů prvních františkánských řádů a
Třetího regulovaného řádu všem bratřím a sestrám Sekulárního františkánského řádu
(SFR) a Františkánské mládeži (GiFra) při příležitosti
40. výročí schválení Řehole SFR**

Drahé sestry, drazí bratři, ať vás Pán obdaří svým pokojem!

1. Čtyřicet let: symbolické období

24. června 1978 Svatý stolec apoštolským listem *Seraphicus Patriarcha*, schválil obnovenou Řeholi Sekulárního františkánského řádu. Byl to nedávno svatořečený papež Pavel VI., jenž byl v mládí postulátem františkánských terciářů, kdo dal tento dar františkánské rodině, a to jen několik týdnů před svou smrtí. Už uplynulo 40 let od tohoto schválení a toto výročí se nám zdá být pěknou příležitostí k tomu, abychom se na vás všechny obrátili tímto listem. Číslo čtyřicet, jak je známo, má v Bibli velký symbolický význam: čtyřicet let je hlavně doba jedné generace a zdá se, že znamenají dobu zralých rozhodnutí. Zdá se tedy, že je to vhodná příležitost k tomu, abychom poděkovali Pánu za to všechno, co sestry a bratři SFR již žijí, a abychom dali nový impuls této skutečnosti, která je tak vzácná pro celou františkánskou rodinu.

2. Sekulární františkánský řád ve františkánské rodině

„Serafinský patriarcha svatý František z Assisi, za svého života a také po své vzácné smrti, inspiroval mnohé k tomu, aby sloužili Bohu v rámci řeholní rodiny, kterou založil, ale přitáhl i nesčetný zástup laiků, aby vstoupili do jeho institutu a zároveň zůstali ve světě, jak jim to bude možné.“ Tak začíná schvalovací apoštolský list podepsaný Pavlem VI. roku 1978, který připomíná, jak se ze zkušenosti svatého Františka zrodily různé způsoby křesťanského života následování Krista v církvi.

„Mezi různými duchovními rodinami, které v církvi vzbudil Duch Svatý,“ [*Lumen Gentium* 43], ta františkánská zahrnuje všechny členy lidu Božího, laiky, řeholníky i kněze, kteří poznávají, že jsou povoláni k následování Krista ve šlépějích svatého Františka z Assisi [*Pius XII.*, 1. 7. 1956, *Promluva k terciářům* I]. Různými způsoby a formami, ale ve vzájemném živém společenství se snaží zpřítomňovat společné charisma serafinského otce Františka v životě a v poslání církve [*Apostolicam Actuositatem* 4,8]» (*Řehole SFR*, kap. I, č. 1).

Zdá se tedy, že již svatý František měl jasnou představu o tom, že je možné naplno sloužit Pánu v každém životním stavu. Tak byl jistým způsobem předzvěstí poznání skutečnosti, že každý křesťan je v církvi povolán ke svatosti. Tuto skutečnost velmi zdůraznil II. Vatikánský koncil a papež František ho nedávno připomenul ve své apoštolské exhortaci *Gaudete et exsultate* (č. 10): „Všechny věřící křesťany, vybavené v každém povolání a stavu tolika a tak velikými prostředky spásy, volá

Pán – každého jeho vlastní cestou – k dokonalé svatosti, jako je dokonalý sám Otec.“ (LG 11) Třetí františkánský řád (dnes Sekulární františkánský řád) byl ve své historii obdařen četnými dary svatosti. Stačí vzpomenout na takové postavy, jako Anděla z Foligna, Brigita Švédská, Kateřina z Janova, Alžběta Uherská, Gianna Beretta Molla, Jan Bosco, Jan XXIII., Giuseppe Moscati, Ludvík IX., francouzský král, Markéta z Cortony, Pius X., Tomáš Morus, abychom uvedli alespoň některé z neznámějších světic a světců, nebo také Veronika Antal, poslední z tohoto dlouhého seznamu svatých a blahoslavených, která byla blahorečena 22. září 2018. Těmito „obdivuhodnými a pestrými květy serafinské svatosti“ ukázal Třetí františkánský řád, že je nepostradatelný pro plnost našeho charismatu.

3. Výzvy dneška a poslání církve

Výzev, kterým dnes musí církev čelit, je mnoho a jsou složité. Ale doba, v níž žijeme, je zajisté také *kairos*, čili doba zvláštní milosti v níž je možné žít „novou etapu evangelizace“, jak nás k tomu vyzývá papež František ve své apoštolské exhortaci *Evangelii gaudium*: „Ve všech pokřtěných, od prvního do posledního, působí Duch, který podněcuje k evangelizaci. [...] Mocí obdrženého křtu se každý člen Božího lidu stává misionářským učedníkem (srv. Mt 28,19). Každý pokřtěný bez ohledu na svoji funkci v církvi či stupeň vzdělání svojí víry je aktivním podmínem evangelizace.“ (EG 119-120). Jako františkáni se obzvláště cítíme být v souladu s pozváním papeže, abychom žili církev, která je na cestě, abychom šli na geografické i existenční periferie tohoto světa, plného rozdělení, nespravedlností a utrpení. Jsme povoláni k tomu, abychom přispívali k vybudování univerzálního evangelního bratrského společenství, abychom pracovali na poli ochrany stvoření, pokoje a spravedlnosti, a to se zvláštním zřetelem na ty nejchudší a nejpotřebnější, po příkladu serafinského otce Františka, který „projevil zvláštní pozornost vůči stvoření Božímu a vůči těm nejchudším a opuštěným. Na něm je vidět, jak jsou neoddělitelné starost o přírodu, spravedlnost vůči chudým, angažovanost ve společnosti a vnitřní pokoj.“ (LS 10). Tak složitý a náročný úkol vyžaduje aktivní a účinnou spolupráci i viditelné společenství mezi všemi členy františkánské rodiny a při této spolupráci se dnes jeví jako zvláště naléhavý příspěvek bratří a sester Sekulárního františkánského řádu.

4. Vzájemná péče

Spolupráce a společenství mezi členy františkánské rodiny se dnes více než jindy musí projevat vzájemnou péčí a vzájemným obohacováním se. „V církvi jakožto společenství jsou životní stavy spolu spojeny tak, že se řadí jeden k druhému. [...] Tyto způsoby jsou zároveň *rozdílné a komplementární*, takže každý z nich má své vlastní a nezaměnitelné rysy a zároveň je ve vztahu k ostatním a slouží jim.“ (Jan Pavel II., *Christifideles Laici*, č. 55).

Z jedné strany totiž církev svěřila bratřím prvního řádu a TOR duchovní a pastorační péči o SFŘ, jak to připomíná i Řehole: „Jako konkrétní znamení společenství a spoluodpovědnosti ať si rady na jednotlivých úrovních vyžádají podle Konstitucí od představených čtyř františkánských řeholních rodin, s nimiž jsou sekulární františkáni již po staletí spojeni, vhodné řeholníky připravené pro duchovní asistenci.“ (*Řehole SFŘ* kap. III, č. 26).

Z druhé strany členové SFŘ jsou povoláni k tomu, aby svědčili o sekulárním rysu františkánského charismatu, což je typické pro jejich spiritualitu a apoštolský život, a tak, když naplno žijí své specifické charisma, ze své strany pečují svou modlitbou i svým působením o povolání bratří, s nimiž sdílejí stejné charisma.

5. Závěr

Drahé sestry, drazí bratři, čtyřicet let od schválení Řehole Sekulárního františkánského řádu vás všechny vyzýváme k tomu, abyste vzdávali díky Pánu za dar společného františkánského povolání a obnovili apoštolskou horlivost, abyste žili ve světě kreativním způsobem každý své poslání.

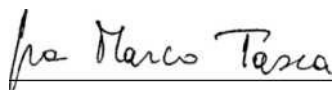
Ze své strany vám, na přímluvu našeho serafinského otce sv. Františka a blahoslavené Panny Marie, Královny františkánské rodiny, vyprošujeme hojnost Božího požehnání.

Br. Roberto Genuin, OFM^{Cap}
generální ministr

Br. Nicholas Polichnowski, TOR
generální ministr

Br. Marco Tasca, OFM^{Conv.}
generální ministr

Br. Michael Anthony Perry, OFM
generální ministr

Řím, 23. XII. 2018